

In memoriam Simeon Burmeister

Van die dingen

Simeon Burmeister, strafrechtadvocaat in hart en nieren en partner bij Cleerdin & Hamer Advocaten, is op vrijdag 5 juli overleden. Sinds februari van dit jaar was hij ziek en hoewel zijn behandeling succesvol leek te verlopen, werden bijwerkingen van de chemotherapie hem fataal.

Simeon was de *pater familias* in de vestiging aan het Amsterdamse Van der Helstplein, de plek die hem zo dierbaar was sinds hij daar krap dertig jaar geleden als advocaat begon.

Simeon kende de stad uit zijn hoofd. Op zijn fietstochten van kantoor naar zijn huis in Noord en langs de politiebureaus, klinieken en gerechten wees hij steeds op al het moois dat Amsterdam te bieden had. Vanuit kantoor maakte hij met collega's geregeld wandelingen over de Albert Cuyp, door de Pijp en het Sarphatipark. De mooiste gesprekken werden dan gevoerd, over strafzaken, over het leven en over alles wat hem en jou bezighield. Oprechte aandacht, onbegrensde trots, een bulderlach en een klap op de schouder, harder dan bedoeld, hoorden daar steevast bij.

Voor zijn kantoorgenoten, oud-collega's en bevriende vakgenoten was Simeon altijd te vinden op zijn kamer, op de binnenplaats van kantoor of op het terras. De meeste kamers in kantoor hadden een stoel voor Simeon, zodat hij even bij je kon blijven voor een luisterend oor, bespreking van zaken of vaderlijk advies.

Simeon was een begenadigd strafrechtadvocaat, die naast zijn affiniteit met financieel-economische en georganiseerde criminaliteit, zich had gespecialiseerd in het bijstaan van cliënten met psychiatrische problematiek in tbs-zaken en gedwongen opnames. Met zijn overtuigingskracht, kennis en humor was hij een autoriteit in de zittingszaal, maar bovenal een graag geziene advocaat die complexe juridische zaken eenvoudig vlot kon trekken. Zijn cliënten droegen hem op handen vanwege zijn betrokkenheid, vechtlust en duidelijkheid in de soms complexe relatie tussen advocaat en verdachte. Voor iedereen creëerde hij een veilige en vertrouwde omgeving, niet zelden ook voor de rechtbank en het Openbaar Ministerie. Simeon was ruim tien jaar portefeuillehouder strafrecht bij de Amsterdamse orde, waar hij zich eveneens onderscheidde in daadkracht, betrokkenheid en oplossingsgerichtheid.

Hij was twee jaar waarnemend deken.

Simeon was bovenal een familieman, dol op zijn echtgenote en zijn drie zoons die vaak langskwamen als hun vader met zijn vrienden van het werk aan het bijkomen was. Zijn levenslust droeg Simeon op iedereen over. Met het gezin en vrienden maakte hij lange reizen en mooie bergwandelingen, onder andere in zijn geliefde moederland Zwitserland.

In januari vierde kantoor als altijd een nieuwjaarsfeest, ditmaal in Noord. In zijn kenmerkende trachtenjanker, met een glas wijn in de hand en meer dan 65 collega's op de dansvloer achter hem, uitkijkend over het IJ naar zijn Amsterdam, verklaarde hij zijn liefde aan al het moois in zijn leven: zijn gezin, zijn kantoor en het werk. 'Van die dingen', zei hij dan. De trots spatte er vanaf. Het zou de laatste keer zijn dat we zo gelukkig samen stonden.

Simeon is 59 jaar geworden. Hij laat een onmetelijk groot gat achter, maar zijn enorme levenslust, trots en liefde zullen voor altijd nagloeien.

Patrick van der Meij